

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ 19ης ΙΟΥΛΙΟΥ 1983 ¹

V/O Raznoimport
κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Υπόθεση 120/83 R

Περίληψη

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις λήψεως

(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 185 και 186· κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 83, παράγραφος 2)

Η αναστολή εκτελέσεως και τα άλλα προσωρινά μέτρα που δύναται να διατάσσει το Δικαστήριο κατ' εφαρμογή των άρθρων 185 και 186 της συνθήκης δεν μπορούν να διαταχθούν παρά μόνο αν οι προβαλλόμενοι πραγματικοί και νομικοί οισχυρισμοί δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη των εν λόγω μέτρων. Πρέπει, εξάλλου, να είναι επείγοντα υπό την έννοια

ότι είναι αναγκαίο να διαταχθούν και να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους πριν από την έκδοση της δικαστικής απόφασης επί της ουσίας, ώστε ο διάδικος που ζητεί τα μέτρα αυτά να μην υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Τέλος, πρέπει να είναι προσωρινά υπό την έννοια ότι δεν προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας.

Στην υπόθεση 120/83 R,

V/O RAZNOIMPORT, εταιρεία με έδρα τη Μόσχα (ΕΣΣΔ), Smolenskaja-Sennaja 32, εκπροσωπούμενη από τον Francis Jacobs, barrister του Middle Temple, και τον D. F. Hall, solicitor του γραφείου Linklaters and Paines, Λονδίνο, με τόπο επιδόσεως στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο των Elvinger και Hoss, 84, Grand' Rue,

αιτούσα,

κατά

¹ — Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 200, rue de la Loi, B-1049 Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενης από τον P. J. Kuypers, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Oreste Montalto, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτέλεσας του κανονισμού 1613/83 της Επιτροπής, της 15ης Ιουνίου 1983, σχετικά με την επιβολή προσωρινού δασμού αντνιτάμπινγκ για τις εισαγωγές ακατέργαστου νικελίου, όχι εις κράμα, υπό τη μορφή καθόδων παραγομένων με ηλεκτρόλυση, είτε μη κομμένων είτε κομμένων σε σχήμα τετραγώνου, καταγωγής Σοβιετικής Ένωσης (ΕΕ L 159 της 17. 6. 1983, σ. 43),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την παρούσα

ΔΙΑΤΑΞΗ

Περιστατικά

I — Ιστορικό

Το Δεκέμβριο 1982, υποβλήθηκε στην Επιτροπή καταγγελία εξ ονόματος βρετανών, γάλλων και ελλήνων παραγωγών, των οποίων η συνολική παραγωγή αντιπροσωπεύει το σύνολο της κοινοτικής παραγωγής ακατέργαστου νικελίου, όχι εις κράμα, υπό τη μορφή καθόδων παραγομένων με ηλεκτρόλυση, είτε μη κομμένων είτε κομμένων σε σχήμα τετραγώνου (στο εξής: νικέλιο). Η καταγγελία αυτή περιλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ του νικελίου καταγωγής Σοβιετικής Ένωσης, και ως προς τη σοβαρή ζημία που

προκύπτει από αυτό για τους ενδιαφερόμενους παραγωγούς.

Μετά την καταγγελία αυτή, η Επιτροπή, με αναγγελία που δημοσιεύτηκε στις 5 Φεβρουαρίου 1983 (ΕΕ C 3, σ. 3) κίνησε τη διαδικασία αντνιτάμπινγκ, κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 του κανονισμού 3017/79 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1979, περί της άμυνας κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεως εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/017, σ. 67), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1580/82 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1982 (ΕΕ L 178, σ. 9).

Στις 7 Φεβρουαρίου 1983, η γαλλική κυβέρνηση ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 3017/79 άμεση ενέργεια από την Επιτροπή υπό μορφή επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ.

Με την απόφαση 83/64/ΕΟΚ, της 14ης Φεβρουαρίου 1983 (ΕΕ L 43, σ. 19), η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση αυτή, αλλά συνέχισε την έρευνα που είχε αρχίσει με την αναγγελία της, της 5ης Φεβρουαρίου 1983. Βάσει των πορισμάτων της έρευνας αυτής, έκρινε ότι, από την προκαταρκτική εξέταση στην οποία προέβη, υπήρχε πρακτική ντάμπινγκ, ότι υπήρχαν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για τη ζημία που προκλήθηκε από το γεγονός αυτό και ότι τα συμφέροντα της Κοινότητας επέβαλλαν τη λήψη μέτρων για να αποφευχθεί η πρόκληση ζημίας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Επομένως, η Επιτροπή, βάσει του άρθρου 11 του κανονισμού 3017/79, επέβαλε με τον κανονισμό 1613/83, της 15ης Ιουνίου 1983 (ΕΕ L 159, σ. 43) προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ για τις εισαγωγές ακατέργαστου νικελίου, όχι εις κράμα, υπό τη μορφή καθόδων παραγομένων με ηλεκτρόλυση, είτε μη κομμένων είτε κομμένων σε σχήμα τετραγώνου, που υπάγεται στην κλάση ex 75.01 του κοινού δασμολογίου που αντιστοιχεί στον κώδικα Nîmexex 75.01-21, καταγωγής Σοβιετικής Ένωσης.

Ο κανονισμός αυτός ορίζει το συντελεστή του εν λόγω προσωρινού δασμού σε 7% της καθαρής τιμής του προϊόντος, ελεύθερου στα κοινοτικά σύνορα, μη εκτελωνισμένου και εξαρτά τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία των εν λόγω προϊόντων από την κατάθεση εγγύησης ίσης προς το ποσό του προσωρινού δασμού.

Ο κανονισμός 1613/83 της 15ης Ιουνίου 1983, για να καθοριστεί αν υφίσταται ντάμπινγκ, όρισε την κανονική αξία του νικελίου κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 Β 5 του κανονισμού 3017/79 βάσει της «κατασκευασμένης» αξίας του εν λόγω προϊόντος

στον Καναδά. Η Επιτροπή υπολόγισε το μέσο σταθμισμένο περιθώριο ντάμπινγκ σε 40%. Εκτιμώντας τις αιτίες της διαπιστωθείσας ζημίας, η Επιτροπή έκρινε ότι οι τιμές των σοβιετικών εξαγωγών μείωσαν τις τιμές των άλλων εισαγωγών στην Κοινότητα κατά μέσο όρο 7% το 1982, και για τους λόγους αυτούς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η ζημία που προκλήθηκε από τις εισαγωγές που αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, καταγωγής Σοβιετικής Ένωσης μόνο, πρέπει ήδη να θεωρηθεί σημαντική.

Στις 29 Ιουνίου 1983, η αιτούσα άσκησε προσφυγή βάσει των άρθρων 173, 178 και 215 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητεί αφενός την ακύρωση του κανονισμού 1613/83, και αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας, που αναφέρει ότι υφίσταται, με την επιδίκαση αποζημίωσης της οποίας το ύψος θα καθοριστεί αργότερα.

II — Έγγραφο διαδικασίας

Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Ιουνίου 1983, η αιτούσα υπέβαλε βάσει των άρθρων 185 και 186 της συνθήκης αίτηση με την οποία ζητεί την αναστολή εκτελέσεως του κανονισμού 1613/83 της Επιτροπής, και, επικουρικώς, τη λήψη οιοδήποτε άλλου μέτρου αναγκαίου για τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων της αιτούσας εν αναμονή της απόφασης επί της κύριας προσφυγής καθώς και την καταδίκη της Επιτροπής στα έξοδα της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

Προς στήριξη των αιτημάτων της η αιτούσα αναφέρεται στα επιχειρήματα που ανέπτυξε στην κύρια προσφυγή της ως προς το παραδεκτό της εν λόγω προσφυγής και τον παράνομο χαρακτήρα του προσβάλλομένου κανονισμού. Προβάλλει πρώτον, ότι δεν πρέπει να εφαρμοστούν οι κοινοτικοί κανόνες αντιντάμπινγκ σε μια περίπτωση όπως η προκειμένη, όπου οι τιμές πώλησης

του νικελίου ορίζονται κατ' ανάγκη βάσει των τιμών της διεθνούς αγοράς όπως αυτές καθορίζονται στο London Metal Exchange. Επομένως, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που απαιτούνται από το άρθρο 2 του κανονισμού 3017/79, για να μπορεί ένα προϊόν να θεωρηθεί ότι είναι αντικείμενο πρακτικής ντάμπινγκ. Δεύτερον, η αιτούσα προβάλλει ότι δεν μπορεί να υφίσταται ζημία κατά την έννοια του άρθρου 4 του ίδιου κανονισμού διότι δεν υπάρχει κοινοτική βιομηχανία που πρέπει να προστατευτεί. Προσθέτει ότι η απόφαση επιβολής προσωρινού δασμού επί μόνων των εισαγωγών καταγωγής Σοβιετικής Ένωσης εισάγει διάκριση και ότι η απόφαση αυτή έχει ληφθεί βάσει φακέλου που σκόπιμα δεν είχε συμπληρωθεί.

Η αιτούσα προβάλλει, επιπλέον, ότι η αναστολή της εφαρμογής του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι επείγουσα προκειμένου να αποφευχθεί άμεση, σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Η ζημία αυτή προκύπτει από το γεγονός ότι οι αγοραστές νικελίου αρνούνται να προμηθευτούν από την αιτούσα, αν οι ποσότητες που θα αγοράστούν δεν μπορούν να εισαχθούν στην Κοινότητα παρά μόνο υπό τον όρο ότι εξασφαλίζεται με τη σύσταση εγγύησης η ενδεχόμενη καταβολή δασμού αντιντάμπινγκ, δεδομένου ότι η προσφορά νικελίου στη διεθνή αγορά είναι πλεονασματική και ότι η εισαγωγή του στην Κοινότητα δεν πλήττεται με κανένα δασμό.

Με τις γραπτές της παρατηρήσεις που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 8 Ιουλίου 1983, η καθής ζητεί να απορριφθεί η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων και να καταδικαστεί η αιτούσα στα δικαστικά έξοδα.

Προς στήριξη των αιτημάτων της η καθής αναφέρεται, πρώτον, στις αμφιβολίες που έχει ως προς το παραδεκτό της προσφυγής ακύρωσης που άσκησε ένας εισαγωγέας κατά απόφασης με την οποία επιβάλλεται προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ. Θεωρεί

ότι στην προκειμένη περίπτωση, η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά γενικό μέτρο που μπορεί να εφαρμοστεί σε άλλους σοβιετικούς εξαγωγείς και που περιλαμβάνεται στην αντίληψη της πρακτικής ντάμπινγκ η οποία, κατά την προσφεύγουσα, επικρατεί ακόμη στο GATT.

Η καθής θεωρεί το γεγονός ότι το νικέλιο που εμπορεύεται η αιτούσα πωλείται σε τιμές που ορίζονται σε σχέση με τις τιμές του London Metal Exchange, δεν αποκλείει την ύπαρξη ντάμπινγκ και την εφαρμογή εν προκειμένω των κοινοτικών κανόνων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στο εμπόριο με τις χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς, και τους οποίους δεν έχει εφαρμόσει κατά πρόπο τεχνητό ή κατά τρόπο που να εισάγει διακρίσεις έναντι των σοβιετικών εξαγωγών. Προσθέτει ότι τα συμφέροντα της κοινοτικής βιομηχανίας είναι αρκετά σημαντικά για να δικαιολογούν τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

Οι λόγοι αυτοί οδηγούν την καθής στο συμπέρασμα ότι δεν πιθανολογείται ότι η κύρια προσφυγή είναι νόμο και ουσία βάσιμη ώστε να δικαιολογείται η λήψη προσωρινών μέτρων κατά την έννοια του άρθρου 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας.

Η καθής προβάλλει, επιπλέον, ότι η αιτούσα δεν μπορεί να επικαλεστεί παρά μόνο τη ζημία που θα υποστεί η ίδια, και ότι δεν προσκομίζει ενδεικτικά στοιχεία ως προς την ανάγκη να διαταχθούν προσωρινά μέτρα προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Προσθέτει ότι η αναστολή της εφαρμογής της προσβαλλόμενης απόφασης θα προκαλούσε στην κοινοτική βιομηχανία και στο γενικό συμφέρον της Κοινότητας ζημία δυσανάλογη σε σχέση με τη ζημία που η άμεση εφαρμογή της προσβαλλόμενης απόφασης θα προκαλούσε στα ιδιωτικά συμφέροντα σε μια τρίτη χώρα, τα οποία αντιπροσωπεύει η αιτούσα.

III — Προφορική διαδικασία

Οι διάδικοι, αφού κλήθηκαν προσηκόντως, αγόρευσαν στη συνεδρίαση επί των ασφαλιστικών μέτρων της 15ης Ιουλίου 1983.

Κατόπιν αιτήσεως της αιτούσας ο πρόεδρος διέταξε τη διεξαγωγή της συζήτησης κεκλεισμένων των θυρών, κατ' εφαρμογή του άρθρου 56 του κανονισμού διαδικασίας.

Σκεπτικό

- 1 Κατά το άρθρο 185 της συνθήκης ΕΟΚ οι προσφυγές ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Το Δικαστήριο όμως δύναται, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης απόφασης και να διατάξει οιοδήποτε άλλο προσωρινό μέτρο κατ' εφαρμογή των άρθρων 185 και 186 της συνθήκης ΕΟΚ.
- 2 Κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, τέτοια μέτρα δεν μπορούν να διαταχθούν παρά μόνο αν οι προβαλλόμενοι πραγματικοί και νομικοί ισχυρισμοί δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη των εν λόγω μέτρων. Πρέπει, εξάλλου, να είναι επείγοντα υπό την έννοια ότι είναι αναγκαίο να διαταχθούν και να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους πριν από την έκδοση της δικαστικής απόφασης επί της ουσίας, ώστε ο διάδικος που ζητεί τα μέτρα αυτά να μην υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Τέλος, πρέπει να είναι προσωρινά υπό την έννοια ότι δεν προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας.
- 3 Η απόφαση που προσβάλλεται με την κύρια προσφυγή συνιστά η ίδια προσωρινό μέτρο που εμπίπτει στο πλαίσιο της διαδικασίας, η οποία θεσπίζεται με τον κανονισμό 3017/79 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1979, περί της άμυνας κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/017, σ. 67). Κατά τον κανονισμό αυτόν, η διαδικασία επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ εξελίσσεται σε πολλά στάδια, από τα οποία το ένα περιλαμβάνει, κατά την περάτωση της έρευνας στην οποία συμμετέχουν τα ενδιαφερόμενα μέρη, την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ.
- 4 Η ίδια η επιβολή του εν λόγω προσωρινού δασμού πραγματοποιείται σε δύο στάδια, που ρυθμίζονται από τα άρθρα 11 και 12 του εν λόγω κανονισμού. Το άρθρο 11, παράγραφος 1, ορίζει ότι όταν από μια προσωρινή εξέταση προκύπτει

ότι υπάρχει ντάμπινγκ ή επιδότηση και όταν υφίστανται επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για ζημία προκαλούμενη εξ αυτού του λόγου και τα συμφέροντα της Κοινότητας επιβάλλουν μια ενέργεια που να αποτρέπει την πρόκληση ζημίας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, επιβάλλει προσωρινό δασμό αντντάμπινγκ ή προσωρινό αντισταθμιστικό δασμό.

- 5 Στην περίπτωση αυτή, η θέση στην κατανάλωση μέσα στην Κοινότητα των σχετικών προϊόντων εξαρτάται από τη σύσταση εγγύησης ίσης προς το ποσό του προσωρινού δασμού.
- 6 Κατά την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου 11, οι προσωρινοί δασμοί ισχύουν για μέγιστη περίοδο τεσσάρων μηνών η οποία μπορεί, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να παραταθεί για νέα περίοδο δύο μηνών.
- 7 Κατά το άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχεία α και 6, εναπόκειται στο Συμβούλιο, κατά τη στιγμή που αποφασίζει την επιβολή οριστικού δασμού, να αποφασίζει επίσης, μετά από πρόταση της Επιτροπής, και ανεξάρτητα από την απόφαση που θα λάβει όσον αφορά την επιβολή οριστικού δασμού, σε τι βαθμό ο προσωρινός δασμός εισπράττεται οριστικά. Πάντως, η οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού δεν μπορεί να αποφασιστεί αν από την οριστική διαπίστωση των περιστατικών δεν συνάγεται ότι υπάρχει ντάμπινγκ ή επιδότηση, καθώς και ζημία ή σημαντική απειλή ζημίας που θα μεταβαλλόταν σε σημαντική ζημία σε περίπτωση που δεν θα είχαν ληφθεί προσωρινά μέτρα. Στην προκειμένη περίπτωση, η απόφαση αυτή πρέπει να ληφθεί πριν από τις 17 Οκτωβρίου ή σε περίπτωση παράτασης της περιόδου πριν από τις 17 Δεκεμβρίου 1983.
- 8 Λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιομορφίες της διαδικασίας που έχει κατά τον τρόπο αυτό θεσπιστεί, πρέπει να σταθμισθεί αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να αποφασιστεί η αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 9 Σχετικά, δεν μπορεί να αποκρυβεί η σοβαρότητα των αιτιάσεων που διατύπωσε η αιτούσα. Εκτός από το πρόβλημα του παραδεκτού των προσφυγών που στρέφονται κατά τέτοιων αποφάσεων, το οποίο δεν έχει ακόμη επιλυθεί πλήρως από τη νομολογία του Δικαστηρίου, υφίσταται σοβαρή αμφιβολία ως προς το αν, λαμβάνοντας ως βάση αναφοράς μια κατασκευασμένη αξία, ενώ φαίνεται ότι οι τιμές καθορίζονται από τους μηχανισμούς της αγοράς, και υπολογίζοντας την κατασκευασμένη αυτή αξία από το κόστος παραγωγής σε τρίτο κράτος, για το

οποίο μπορεί να τεθεί το ερώτημα μήπως και αυτό δεν βρίσκεται στην κατάσταση που αναφέρει η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου 2 Β, η Επιτροπή έχει εφαρμόσει τα κριτήρια της παραγράφου 5 κατά τρόπο πρόσφορο και ορθό. Επίσης, υφίσταται αμφιβολία, ενόψει των εξηγήσεων που δόθηκαν κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως προς τις συνθήκες που οδήγησαν την Επιτροπή να καθορίσει το συντελεστή του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ σε 7 %.

- 10 Εφόσον συντρέχει ασφαλώς η πρώτη προϋπόθεση από την οποία εξαρτάται η λήψη προσωρινών μέτρων, απομένει να εκτιμηθεί το επείγον και η αναγκαιότητα της αιτούμενης αναστολής, προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία της αιτούσας, υπό την προαναφερόμενη έννοια.
- 11 Κατά την αιτούσα, η ζημία αυτή συνίσταται στον κίνδυνο διατάραξης των εμπορικών ρευμάτων που έχει δημιουργήσει και που προκύπτει από την υποχρέωση σύστασης εγγύησης κατά τη στιγμή της θέσης στην κατανάλωση στην κοινοτική αγορά του νικελίου, κατά την περίοδο ισχύος του προσωρινού δασμού.
- 12 Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η διαδικασία που θεσπίζεται με τον κανονισμό 3071/79 συνεπάγεται ότι σε σύντομη προθεσμία το Συμβούλιο θα πρέπει να αποφανθεί τόσο ως προς την ενδεχόμενη επιβολή οριστικού δασμού όσο και ως προς την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού. Καίτοι το γεγονός αυτό δεν αποκλείει καθαυτό τη δυνατότητα να ανασταλεί η εκτέλεση του προσβαλλόμενου μέτρου, πάντως, το δικαστήριο που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων οφείλει να λάβει υπόψη τις ιδιομορφίες της σχετικής διαδικασίας, καθώς και τις εξουσίες που το Συμβούλιο πρέπει να ασκήσει εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, αφού ενημερωθεί πλήρως, κυρίως για όσα προέκυψαν κατά την παρούσα διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.
- 13 Στο μεταξύ η Επιτροπή έχει όχι μόνο την υποχρέωση να συνεχίσει την έρευνά της προκειμένου να επιτρέψει στο Συμβούλιο να αποφανθεί αν υφίσταται ή όχι πρακτική ντάμπινγκ, αλλά επιπλέον, λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της προκειμένης υπόθεσης, να παρακολουθεί καθημερινά την εξέλιξη των τιμών στην αγορά του προϊόντος στο οποίο επεβλήθη ο προσωρινός δασμός, προκειμένου να κρίνει περί της αναγκαιότητας διατηρήσης του εν λόγω δασμού ή του συντελεστή του. Επομένως, πρέπει να διαταχθεί η Επιτροπή να ενεργεί κατ' αυτή την έννοια.

- 14 Κατά τα λοιπά, από τα στοιχεία που έχουν προσκομιστεί κατά το στάδιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων φαίνεται ότι, αν ληφθούν υπόψη τα χαρακτηριστικά της αγοράς του σχετικού προϊόντος, ο κίνδυνος διαρκούς διατάραξης των εμπορικών ρευμάτων που προκύπτει από τη διατήρηση του προσωρινού δασμού είναι περιορισμένος. Δεν έχει αποδειχτεί ότι η αιτούσα δεν θα μπορέσει να αποφύγει τη ζημία αυτή με μέτρα που δεν εξέρχονται του πλαισίου της υποχρέωσης συνεργασίας που υπέχει για τον περιορισμό της προβαλλόμενης ζημίας.
- 15 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η παρακάλυψη των δυνατοτήτων πώλησης που έχει η αιτούσα περιορίζεται ουσιαστικά στην επιβάρυνση που προκύπτει από τη σύσταση εγγύησης. Το κόστος της εγγύησης αυτής μπορεί, κατά τα προσκομισθέντα από διαδίκους σχετικά στοιχεία, να εκτιμηθεί σε 1 μέχρι 2 % του προσωρινού δασμού που πρόκειται να εξασφαλίσει. Ακόμη κι αν η αιτούσα, μόνος εξαγωγέας για τη σοβιετική παραγωγή, θα έπρεπε προσωρινά να αναλάβει τα έξοδα της εγγύησης αυτής για να μπορεί να εμπορευέται τα προϊόντα της κατά την περίοδο εφαρμογής του προσωρινού δασμού, το βάρος αυτό δεν μπορεί να αποτελέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία που να επιτρέπει να ανασταλεί η εφαρμογή μιας απόφασης που κείται μέσα σε μια πολύπλοκη οικονομική αλληλουχία. Πράγματι, πρόκειται για ζημία που μπορεί, ενδεχόμενα, να αποκατασταθεί στο πλαίσιο της αγωγής αποζημίωσης που άσκησε η αιτούσα.
- 16 Επομένως, η αίτηση είναι απορριπτέα κατά τα λοιπά και, στο παρόν στάδιο, ενδείκνυται να επιφυλαχθεί το Δικαστήριο ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διά ταύτα

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ,

κρίνοντας επί προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

- 1) Επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να παρακολουθεί καθημερινά την εξέλιξη των τιμών στην αγορά του προϊόντος στο οποίο επεβλήθη ο προσωρινός δασμός, προκειμένου να κρίνει την ανάγκη διατήρησης του εν λόγω δασμού ή του συντελεστή του.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση κατά τα λοιπά.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 19 Ιουλίου 1983.

Ο γραμματέας
κ.α.α.

J. A. Pompe

Βοηθός γραμματέας

Ο πρόεδρος

J. Mertens de Wilmars